

prima instanță: D. Sușchevici
instanța de apel: A. Bostan, G. Dașchevici, I. Cotruță

nr. 3ra-509/17

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Postovanu, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitalie Postovanu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului, a penalității și a prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Vitalie Postovanu

constată:

La 06 mai 2015, Vitaie Postovanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Insectoratului General al Poliției al MAI al RM cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului a penalității și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție ca urmare a unei anchete de serviciu desfășurată cu încălcarea prezumției de nevinovăție și a dreptului de a nu mărturisi împotriva sa, cu administrarea unor înscrisuri din surse necunoscute, iar altele obținute ilegale cu încălcarea secretului urmăririi penale și cu încălcările prevederilor Statutului disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 502 și cu aplicarea eronată a prevederilor art.15 lit. (f) și (i) din Legea nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției.

Indică că ordinul nr. 216 ef din 10 aprilie 2015, a fost emis de Insectoratul General al Poliției al MAI al RM ca urmare a anchetei de serviciu, pornite în temeiul unui raport fără dată, semnat de Teodor Buruiiană ofițer principal de investigații secția nr. 1 a DSI a SPIA al MAI, coordonat de șeful SPIA colonel de poliție Ștefan Pavlov și prezentat Ministrului afacerilor interne, care prin rezoluția din 26 martie 2015 a dispus începerea anchetei de serviciu. În acest raport se indica că la 10 martie 2015 de către Procuratura Generală au fost documentați și reținuți

angajații Inspectoratului General al Poliției al MAI implicați în scheme frauduloase printre care și Vitalie Postovanu.

Ulterior, la 27 martie 2015, Ministrului afacerilor interne i s-a propus un alt raport pe care a fost aplicată rezoluția „accept”, în care se indică că reclamantul Vitalie Postovanu, la stația de alimentare nr. 001 din mun. Chișinău str. Vadul lui Vodă nr. 110, în ziua de 24 februarie 2015 ora 18.30 a alimentat, cu 30 litri folosind cardul nr. 777601600058411417, destinat pentru alimentarea autovehiculului de serviciu model „Suzuki Sx4” cu n/î MAI 0060, un alt autovehicul de model „KIA CEED” cu n/î CTL 669.

La fel, fiind indicat că dânsul a însușit un laptop de model „Fujitsu” aflat la evidența Inspectoratului General al Poliției al MAI sub nr. 01360930 (în loc de 01360938), fapt ce contravine art. 5 lit. (f) și it. (i) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției.

În conținutul raportului se mai regăsește că Vitalie Postovanu „[...] a comunicat că va da careva explicații la finisarea urmăririi penale în care are calitatea de învinuit, fapt ce poate fi calificat drept refuz de a oferi explicații”.

Insistă că copia ordonanței din 13 martie 2014 de punere sub învinuire și copia procesului – verbal cu privire la percheziție din 10 martie 2015 au fost obținute ilegal, dat fiind faptul că cauza penală nr. 2015928073 este pendintă, iar careva concluzii nu au fost făcute, având loc acțiuni operative de investigații.

Remarcă că printre materialele anchetei de serviciu nu se regăsește informația despre sursa de obținere a acestor documente, iar anexarea oricărui înscris cu forță probantă trebuie asigurată urmând o procedură legală și transparentă a admisibilității probelor.

Subliniază că deficiența anchetei penale stă în preconcepția vinei sale cu care a pornit ancheta de serviciu. Astfel, în raportul fără dată semnat de Teodor Buruiană OPI secția nr. 1 a DSI a SPIA al MAI, coordonat de șeful SPIA colonel de poliție Ștefan Paviov, prezentat Ministrului la 26 martie 2015 se afirmă că angajații Inspectoratului General al Poliției al MAI, printre care Vitalie Postovanu au fost „[...] implicați în schema frauduloasă”. Temei pentru aceste afirmații au servit cauza penală pendintă și ordonanța de punere sub învinuire a lui.

Consideră că s-a ignorat totalmente faptul că el, ca participant al unui proces penal, se bucură de prezumția de nevinovăție și atât timp cât nu s-a formulat rechizitoriul și nu este o sentință intrată în vigoare, acțiunile lui nu pot fi formulate ca fiind implicare în schemă frauduloasă.

Notează că refuzul de a da explicații în cadrul anchetei de serviciu a fost tratat în defavoarea lui, creând prezumția vinei, pe când în explicația sa din 08 aprilie 2015 a indicat că până la finisarea anchetei se abține să dea careva explicații.

Evidențiază că obiect al anchetei de serviciu au constituit aceleași acțiuni identice cu cele cercetate în cauza penală nr. 2015928073, cu excepția învinuirii de sustragere a laptopului.

În ordinul nr. 216 ef din 10 aprilie 2015 al IGP al MAI al RM se indica că potrivit procesului-verbal de percheziție din 10 martie 2015 și a explicației locotenentului de poliție Vasile Crăciun s-a constatat că Vitalie Postovanu a folosit în interese proprii în perioada lunilor ianuarie - martie 2015, laptopul de serviciu.

Relevă că pe lângă faptul că în diferite documente a anchetei de serviciu sunt indicate diferite numere de inventariere a laptopului model „Fujitsu” nu a fost stabilit faptul utilizării acestui laptop în scopuri personale.

Totodată, explică că nu avea intenția de a sustrage laptopul, acesta fiind cu număr de inventariere și se află la evidența Serviciului Achiziții și Logistică a Inspectoratului General al Poliției al MAI, și nici să-l folosească în scopuri personale, odată ce în laptop nu au fost identificat niciun document, program, joc care să confirme utilizarea în interes privat.

Argumentează că dosarul nu conține proiectul ordinului sau a încheierii, care, potrivit pct. 60-61 ale Statutului disciplinar al polițistului, trebuie să conțină concluziile referitoare la rezultatele anchetei de serviciu, aprecierea faptelor și consecințelor, argumentarea constatărilor efectuate și în special motivarea sancțiunii disciplinare aplicate.

În coraport cu caracteristica sa de serviciu și pct. 81-83 ale Statutului disciplinar al polițistului care indică că gravitatea abaterii disciplinare se determină în funcție de consecințele acesteia, iar concedierea din cadrul Poliției este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abaterii disciplinare grave, ordinul nr. 216 ef din 10 aprilie 2015 nu conține argumentarea constatărilor și motivarea sancțiunii.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 90, 330 – 332, 315 – 356 Codul muncii, art. 90 alin. (1), 96 166 – 167 CPC, art. 3, 5, 19, 20, 21, 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 216 ef din 10 aprilie 2015, încasarea în beneficiul lui din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM salariul pentru privarea de dreptul de a munci începând cu luna martie 2015 și până la restabilirea completă în funcția ocupată de șef – adjunct al Serviciului achiziții și logistică șef al secției achiziții în sumă de 5800 lei lunar și penalitatea în sumă de 58 bani, echivalentul a 0,1 la sută din suma salariului restant, pentru fiecare zi de reținere a plății până la achitarea definitivă a sumei salariului restant, încasarea prejudiciului moral în sumă a cinci salarii lunare în total 29000 lei pentru concedierea ilegală ca urmare a unei anchete defectuoase de serviciu și încasarea costurilor pentru asistența juridică în sumă de 6500 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2015, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015, a fost respinsă cererea reprezentantului reclamantului Vitalie Postovanu, avocatul Doina Ioana Străisteanu cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate în temeiul art. 12/1 CPC.

La 12 ianuarie 2016, în cadrul ședinței de judecată, Vitalie Postovanu și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea ordinului nr. 216 ef din 10 aprilie 2015, cu restabilirea în funcția deținută de șef adjunct al Serviciului, șef al secției achiziții și logistică al Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM salariul pentru privarea de dreptul de a munci pentru perioada de 10 aprilie 2015 - 10 ianuarie 2016 în sumă totală de

56229,48 lei a câte 6247,72 lei lunar și penalitatea în sumă de 1860 lei, echivalentul a 0,1 la sută din suma salariului restant pentru fiecare zi de reținere a plății salariale, încasarea prejudiciului moral în sumă a cinci salarii lunare în total 31238,60 lei și încasarea costului pentru asistență juridică în sumă de 6500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Vitalie Postovanu, menținută încheierea din 29 decembrie 2015 și hotărârea primei instanțe.

La 06 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Postovanu, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unui noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată.

Obiectează că instanța de apel în esență repetă cuvânt în cuvânt conținutul hotărârii primei instanțe și nu oferă un răspuns la argumentele invocate în cererea de apel, iar conținutul deciziei nu explică diferențierea acțiunilor în abatere disciplinară și faptă penală.

Consideră eronată aprecierea instanțelor inferioare că obiectul de examinare a ambelor anchete a fost diferit având în vedere că la baza anchetei de serviciu au stat documentele din cauza penală pendintă.

Subliniază că în ordinul de concediere este indicat că a însușit un laptop de model „Fujitsu” aflat la evidența Inspectoratului General al Poliției al MAI sub nr. 01360930 (în loc de 01360938), pe când nu a fost probată însușirea acestuia și nici faptul utilizării acestui laptop în scopuri personale.

Consideră că în lipsa oricăror probe, în lipsa unei anchete obiective, față de un angajat al poliției nesancționat anterior s-a aplicat cea mai aspră sancțiune.

Relevă că a fost supus la două anchete diferite al căror obiect au constituit aceleași acțiuni, cu excepția învinuirii de sustragere a laptopului, fiind atras la răspundere dublă, penală și disciplinară pentru aceiași faptă.

Indicând prevederile pct. 53 din Statutul disciplinar al polițistului consideră că ancheta de serviciu finisată cu adoptarea ordinului 216 ef din 10 aprilie 2015, nu a urmărit respectarea tuturor aspectelor specificate la pct. 53 din Statutul disciplinar al polițistului, să asigure o investigație eficientă, obiectivă dat fiind disproporția dintre presupusele fapte și sancțiunea disciplinară aplicată.

Afirmă că ordinul nr. 216 ef din 10 aprilie 2015, este ilegal deoarece se bazează pe probe obținute ilegal și pe prevederi normative care la moment sunt declarate neconstituționale.

În acet context, precizează că nu a beneficiat de dreptul său la apărare pe durata anchetei de serviciu.

Mai indică că ordinul 216 ef din 10 aprilie 2015 este lovit de nulitate ca urmare a faptului că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 14 septembrie 2016 s-a recunoscut că angajatul poliției trebuie să aibă posibilitatea de a se apăra și a prezenta probe în apărarea sa.

Remarcă că în cadrul anchetei de serviciu nu i s-a asigurat dreptul la apărare și nici posibilitatea de a oferi probe împotriva acuzațiilor formulate, pentru că pct. 59 subpt. (2) și (3) din Statutul disciplinar al polițistului la acel moment erau în vigoare și în paralel se desfășura ancheta penală pe aceeași faptă, fiind constrâns de aceste împrejurări.

La 10 aprilie 2017, Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului depus de Vitalie Postovanu ca neîntemeiat.

La 10 aprilie 2017, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Vitalie Postovanu ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 23 ianuarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 95 vol. I).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitalie Postovanu, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vitalie Postovanu, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vitalie Postovanu, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Vitalie Postovanu, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță